

Υπόθεση C-47/20

Σύνοψη της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως κατά το άρθρο 98, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου

Ημερομηνία καταθέσεως:

28 Ιανουαρίου 2020

Αιτούν δικαστήριο:

Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία)

Ημερομηνία της αποφάσεως του αιτούντος δικαστηρίου:

10 Οκτωβρίου 2019

Προσφεύγων, εκκαλών και αναιρεσείων:

F.

Καθού, εφεσίβλητος και αναιρεσίβλητος:

Stadt Karlsruhe [δήμος Καρλσρούης]

Αντικείμενο της κύριας δίκης

Αναγνώριση ισπανικής άδειας οδήγησης στη Γερμανία – Διαφορά μεταξύ εκδόσεως και ανανεώσεως άδειας οδήγησης – Δυνατότητα κράτους μέλους να εξαρτά από συμπληρωματικές προϋποθέσεις την αναγνώριση άδειας οδήγησης στο έδαφός του στην περίπτωση ανανεώσεως

Αντικείμενο και νομική βάση της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως

Ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης, άρθρο 267 ΣΛΕΕ

Προδικαστικό ερώτημα

Εμποδίζουν το άρθρο 2, παράγραφος 1, και το άρθρο 11, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 2006/126/EK κράτος μέλος, στο έδαφος του οποίου έχει απαγορευθεί σε κάτοχο εκδοθείσας σε άλλο κράτος μέλος ευρωπαϊκής άδειας οδήγησης για τις κατηγορίες Α και Β λόγω οδήγησης σε κατάσταση μέθης να οδηγεί μηχανοκίνητα οχήματα στο πρώτο κράτος μέλος με την εν λόγω άδεια

οδήγησής, να αρνηθεί να αναγνωρίσει άδεια οδήγησής για τις κατηγορίες αυτές, την οποία ο ενδιαφερόμενος απέκτησε μέσω ανανεώσεως σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 2006/126/EK στο δεύτερο κράτος μέλος μετά την απαγόρευση;

Παρατιθέμενες διατάξεις του δικαίου της Ένωσης

Οδηγία 2006/126/EK, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2006, για την άδεια οδήγησής (αναδιατύπωση), άρθρο 2, παράγραφος 1, άρθρο 7, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, άρθρο 11, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο

Παρατιθέμενες διατάξεις του εθνικού δικαίου

Fahrerlaubnis-Verordnung (κανονιστική πράξη για την άδεια οδήγησής, στο εξής: FeV), άρθρο 29

Straßenverkehrsgesetz (νόμος περί οδικής κυκλοφορίας, στο εξής: StVG), άρθρο 3, παράγραφος 6

Συνοπτική έκθεση των πραγματικών περιστατικών και της διαδικασίας

- 1 Ο προσφεύγων, Γερμανός υπήκοος, κατοικεί από το 1992 στην Ισπανία, αλλά και στην Καρλσρούη (Γερμανία), που δεν αποτελεί όμως τη συνήθη διαμονή του κατά την έννοια του άρθρου 12, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/126. Τα έτη 1987, 1990, 1995 και 2000 καταδικάστηκε στη Γερμανία λόγω οδήγησής σε κατάσταση μέθης.
- 2 Στις 21 Οκτωβρίου 1992 ο προσφεύγων απέκτησε άδεια οδήγησής στην Ισπανία, μεταξύ άλλων, για τις κατηγορίες Α και Β. Η διάρκεια ισχύος της εν λόγω άδειας οδήγησής παρατάθηκε έκτοτε επανειλημμένως στη χώρα αυτή.
- 3 Στις 12 Δεκεμβρίου 2008 ο προσφεύγων οδηγούσε μηχανοκίνητο όχημα στη Γερμανία με ποσοστό αλκοολαιμίας 2,12 τοις χιλίοις. Για τον λόγο αυτό καταδικάστηκε για οδήγηση σε κατάσταση μέθης και του απαγορεύτηκε, λόγω ελλείψεως της ικανότητας οδήγησής, να οδηγεί οχήματα στη Γερμανία με την ισπανική άδεια οδήγησής. Ορίστηκε προσωρινή απαγόρευση χορηγήσεως νέας άδειας οδήγησής διάρκειας 14 μηνών, έως τις 19 Μαρτίου 2010. Η εκδοθείσα στην Ισπανία άδεια οδήγησής του αφαιρέθηκε και απεστάλη στις αρμόδιες ισπανικές αρχές. Ωστόσο, λίγο αργότερα το σχετικό έγγραφο επεστράφη στον προσφεύγοντα.
- 4 Στις 23 Νοεμβρίου 2009 και ενόσω διαρκούσε ακόμη η κατά τα ανωτέρω επιβληθείσα στη Γερμανία προσωρινή απαγόρευση, ο προσφεύγων απέκτησε στην Ισπανία νέα άδεια οδήγησής για τις κατηγορίες Α1, Α2, Α και Β με διάρκεια ισχύος έως τις 22 Οκτωβρίου 2012, όπως και η προηγούμενη. Στις 15 Οκτωβρίου

2012 απέκτησε στην Ισπανία άδεια οδήγησης για τις κατηγορίες A1, A2, A και B με διάρκεια ισχύος έως τις 22 Οκτωβρίου 2014, στις 18 Σεπτεμβρίου 2014 άδεια οδήγησης για τις κατηγορίες AM, A1, A2, A και B με διάρκεια ισχύος έως τις 22 Οκτωβρίου 2016 και στις 6 Σεπτεμβρίου 2016 την ισχύουσα άδεια οδήγησης για τις κατηγορίες AM, A1, A2, A και B με διάρκεια ισχύος έως τις 22 Οκτωβρίου 2021. Στις ως άνω άδειες οδήγησης καταχωρίστηκε ως έναρξη της ισχύος για καθεμιά από τις εν λόγω κατηγορίες οχημάτων η 21η Οκτωβρίου 1992.

- 5 Στις 20 Ιανουαρίου 2014 ο προσφεύγων υπέβαλε αίτηση να αναγνωριστεί στη Γερμανία η ισπανική άδεια οδήγησής του της 21ης Οκτωβρίου 1992, με διάρκεια ισχύος έως τις 22 Οκτωβρίου 2014. Ο καθού απέρριψε την εν λόγω αίτηση, δεδομένου ότι στη Γερμανία είχε αφαιρεθεί η ισπανική άδεια οδήγησης του προσφεύγοντος. Σύμφωνα με το καθού, ο προσφεύγων δεν απέκτησε στην Ισπανία μετά τη λήξη της προσωρινής απαγορεύσεως νέα άδεια οδήγησης που να μπορεί να αναγνωριστεί, αλλά μόνο υποκατάστατα έγγραφα. Δεδομένου ότι ο προσφεύγων δεν προσκόμισε την ιατρο-ψυχολογική γνωμάτευση που του ζητήθηκε, μπορεί να συναχθεί το συμπέρασμα ότι δεν είναι ικανός να οδηγεί οχήματα. Η ένστασή του κατά της εν λόγω αποφάσεως απορρίφθηκε για τους ίδιους λόγους.
- 6 Δεδομένου ότι τόσο η προσφυγή του ενώπιον του διοικητικού δικαστηρίου όσο και η έφεσή του κατά της εν λόγω αποφάσεως υπήρξαν ανεπιτυχείς, ο προσφεύγων άσκησε αναίρεση ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου.

Κύρια επιχειρήματα των διαδίκων της κύριας δίκης

- 7 Ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι κρίθηκε αυθαίρετα και χωρίς νομικό έρεισμα ότι οι τρεις ισπανικές διοικητικές πράξεις της 15ης Οκτωβρίου 2012, της 18ης Σεπτεμβρίου 2014 και της 6ης Σεπτεμβρίου 2016 δεν συνιστούσαν έκδοση άδειας οδήγησης κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/126, αλλά απλή παράταση της αρχικής άδειας οδήγησης της 21ης Οκτωβρίου 1992. Ισχυρίζεται ότι και η κρίση ότι κατά την ανανέωση άδειας οδήγησης κάθε ενδεχομένως υφιστάμενη παρατυπία μεταφέρεται και στην ισχύουσα άδεια οδήγησης στερείται ομοίως νομικού ερείσματος. Ούτε υπάρχει επ' αυτού κάποια απόφαση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι ισπανικές αρχές είναι αποκλειστικά αρμόδιες να αποφανθούν για το εάν έχει ανακτήσει την ικανότητα οδήγησης. Οι γερμανικές αρχές δεν επιτρέπεται να ελέγχουν την απόφασή τους.
- 8 Ο καθού θεωρεί ορθή την απόφαση που έλαβε, η οποία επικυρώθηκε και δικαστικά σε πρώτο και σε δεύτερο βαθμό.

Συνοπτική έκθεση του σκεπτικού της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως

- 9 Το αιτούν δικαστήριο διευκρινίζει κατ' αρχάς πώς πρέπει να κριθεί η υπόθεση σύμφωνα με το γερμανικό δίκαιο. Κατά το άρθρο 29, παράγραφος 1, της FeV, κάτοχος αλλοδαπού δικαιώματος οδήγησης μπορεί να οδηγεί μηχανοκίνητο

όχημα στην ημεδαπή εντός των ορίων που επιτρέπει η άδειά του όταν δεν έχει τη συνήθη διαμονή του εκεί. Η εν λόγω ρύθμιση εφαρμόζεται εν προκειμένω, διότι ο προσφεύγων έχει κατά την έννοια του άρθρου 12, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/126, τη συνήθη διαμονή του στην Ισπανία και όχι στη Γερμανία.

- 10 Εξαίρεση από τον εν λόγω κανόνα εισάγει ωστόσο το άρθρο 29, παράγραφος 3, πρώτη περίοδος, σημείο 3, της FeV, κατά το οποίο το δικαίωμα οδήγησης, δυνάμει της παραγράφου 1, δεν ισχύει για τους κατόχους αλλοδαπής άδειας οδήγησης των οποίων η άδεια οδήγησης στην ημεδαπή έχει αφαιρεθεί οριστικώς. Η ισπανική άδεια οδήγησης του προσφεύγοντος αφαιρέθηκε οριστικώς στη Γερμανία λόγω της οδήγησης σε κατάσταση μέθης με συνέπεια να του απαγορευθεί να κάνει χρήση αυτής στη Γερμανία.
- 11 Η καταχώριση της αφαίρεσεως της άδειας οδήγησης δεν έχει ακόμη διαγραφεί στη χώρα αυτή από το μητρώο περί ικανότητας οδήγησης, γεγονός που συνιστά πραγμάτωση της προβλεπόμενης στο άρθρο 29, παράγραφος 3, πρώτη περίοδος, σημείο 3, της FeV εξαίρεσεως από τη δυνατότητα χρήσεως της αλλοδαπής άδειας οδήγησης στην ημεδαπή. Το άρθρο 29, παράγραφος 3, τρίτη περίοδος, της FeV ορίζει δηλαδή ότι τα σημεία 3 και 4 του πρώτου εδαφίου εφαρμόζονται σε άδεια οδήγησης της ΕΕ ή του ΕΟΧ μόνον αν τα εκεί αναφερόμενα μέτρα έχουν καταχωρισθεί στο μητρώο περί ικανότητας οδήγησης και δεν έχουν διαγραφεί.
- 12 Κρίσιμα για την επαναχορήγηση του δικαιώματος χρήσεως της άδειας οδήγησης στη Γερμανία είναι τα άρθρα 29, παράγραφος 4, της FeV («Κατόπιν εκδόσεως μίας εκ των αποφάσεων που προβλέπονται στην παράγραφο 3, σημεία 3 και 4, το δικαίωμα χρήσεως αλλοδαπής άδειας οδήγησης στην ημεδαπή χορηγείται εκ νέου, κατόπιν αιτήσεως, εφόσον δεν συντρέχουν πλέον οι λόγοι αφαίρεσεως αυτής») σε συνδυασμό με το άρθρο 3, παράγραφος 6, του StVG («Για τη χορήγηση του δικαιώματος εκ νέου χρήσεως στην ημεδαπή, κατόπιν προγενέστερης αφαίρεσεως ... αλλοδαπής άδειας οδήγησης, σε πρόσωπα με συνήθη διαμονή στην αλλοδαπή ισχύουν αναλόγως οι διατάξεις για την επαναχορήγηση άδειας οδήγησης κατόπιν προγενέστερης αφαίρεσεως ...»). Σύμφωνα με τα ανωτέρω, ο προσφεύγων θα έπρεπε λόγω της οδήγησης σε κατάσταση μέθης με ποσοστό αλκοολαιμίας 2,12 τοις χιλίοις να προσκομίσει θετική ιατρο-ψυχολογική γνωμάτευση, κάτι που ωστόσο δεν έκανε.
- 13 Το αιτούν δικαστήριο διερωτάται αν η υπόθεση πρέπει να κριθεί και σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης κατά τον ίδιο τρόπο. Λόγω της υπεροχής του δικαίου της Ένωσης, ο προσφεύγων θα είχε το δικαίωμα σύμφωνα με την αρχή της αμοιβαίας αναγνωρίσεως των εκδοθεισών από τα κράτη μέλη αδειών οδήγησης κατά το άρθρο 2, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/126 να οδηγεί στη Γερμανία μηχανοκίνητα οχήματα κατηγορίας Α και Β βάσει της ανανεωθείσας για τελευταία φορά στις 6 Σεπτεμβρίου 2016 και ισχύουσας μέχρι τις 22 Οκτωβρίου 2021 ισπανικής άδειας οδήγησης που διαθέτει, ακόμη και χωρίς να πληρούνται οι προϋποθέσεις που θέτει το γερμανικό δίκαιο, εφόσον η εν λόγω υποχρέωση αναγνωρίσεως αφορά και την ανανέωση άδειας οδήγησης για τις

προαναφερθείσες κατηγορίες σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 2006/126.

- 14 Επί της ουσίας, πρόκειται για το ζήτημα του κατά πόσο εφαρμόζεται η αρχή της αναγνώρισεως του δικαίου της Ένωσης που προκύπτει από το άρθρο 2, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/126 στην περίπτωση ανανέωσης άδειας οδήγησης σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 2006/126, που γίνεται από το κράτος μέλος της συνήθους διαμονής, αφότου το κράτος μέλος διαμονής έχει απαγορεύσει στον ενδιαφερόμενο να κάνει χρήση στο έδαφός του της άδειας οδήγησής του λόγω οδήγησης σε κατάσταση μέθης και της συνακόλουθης απώλειας της ικανότητας προς οδήγηση.
- 15 Κατά την κρίση του αιτούντος δικαστηρίου δεν έχει σημασία ότι επεστράφη στον προσφεύγοντα στην Ισπανία και ενόσω ίσχυε ακόμη στη Γερμανία η προσωρινή απαγόρευση η ισπανική άδεια οδήγησής του που εκδόθηκε στις 22 Οκτωβρίου 2007 και η οποία υπήρξε το αντικείμενο της απαγορεύσεως χρήσεως στη Γερμανία και ότι πέραν αυτού –ομοίως εντός της ισχύος της προαναφερθείσας προσωρινής απαγορεύσεως– ο προσφεύγων απέκτησε στην Ισπανία νέα άδεια οδήγησης με την ίδια διάρκεια ισχύος έως τις 22 Οκτωβρίου 2012. Αφενός, στη νομολογία του Δικαστηρίου αναγνωρίζεται ότι δεν αποκλείεται η δυνατότητα κράτους μέλους να αρνηθεί να αναγνωρίσει το κύρος άδειας οδήγησης που εξέδωσε άλλο κράτος μέλος για πρόσωπο στο οποίο έχει επιβληθεί το μέτρο της αφαιρέσεως της άδειας οδήγησης σε συνδυασμό με την προσωρινή απαγόρευση χορηγήσεως νέας άδειας οδήγησης για όσο χρόνο διαρκεί η εν λόγω προσωρινή απαγόρευση (πρβλ. μεταξύ άλλων, απόφαση της 19ης Φεβρουαρίου 2009, Schwarz, C-321/07, EU:C:2009:104, σκέψη 83). Αφετέρου, η πιθανή υποχρέωση αναγνώρισεως στη Γερμανία, που αποτελεί το αντικείμενο της παρούσας προσφυγής, δεν αφορά την επιστραφείσα κατά τη διάρκεια της προσωρινής απαγορεύσεως άδεια οδήγησης ούτε την εκδοθείσα στις 23 Νοεμβρίου 2009 παλαιά άδεια οδήγησης του προσφεύγοντος, η ισχύς των οποίων έχει λήξει, αλλά την ισχύουσα ισπανική άδεια κυκλοφορίας που εκδόθηκε εκεί στις 6 Σεπτεμβρίου 2016. Η εν λόγω άδεια οδήγησης ανατρέχει στη χορήγηση της αντίστοιχης άδειας οδήγησης στις 21 Οκτωβρίου 1992, για την οποία δεν τίθεται ζήτημα παραβίασης της προϋποθέσεως κατοικίας που ορίζει το δίκαιο της Ένωσης και η οποία δεν έλαβε χώρα κατά τη διάρκεια ακόμη ισχύουσας προσωρινής απαγορεύσεως.
- 16 Βάσει των καταχωρισθέντων στην ισχύουσα και στις προγενέστερες άδειες οδήγησης του προσφεύγοντος στοιχείων που αφορούν την ισχύ των εν λόγω εγγράφων το αιτούν δικαστήριο δεν έχει αμφιβολία για το ότι η εκδοθείσα στην Ισπανία στις 6 Σεπτεμβρίου 2016 και ισχύουσα έως τις 22 Οκτωβρίου 2021 άδεια οδήγησής του εκδόθηκε βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 3, της οδηγίας 2006/126· πρόκειται επομένως για ανανέωση άδειας οδήγησης τη στιγμή της λήξεως της διοικητικής της ισχύος κατά την έννοια της εν λόγω διατάξεως. Από την εν λόγω διάταξη προκύπτει ότι τα κράτη μέλη δικαιούνται, αλλά δεν υποχρεούνται, να προβλέπουν έλεγχο της ικανότητας οδήγησης κατά την ανανέωση των αδειών οδήγησης για τις αναφερθείσες στην εν λόγω διάταξη

κατηγορίες. Η κατάσταση αυτή δεν επηρεάζεται από το σημείο 14.1. του παραρτήματος III της οδηγίας.

- 17 Εάν στις περιπτώσεις της ανανέωσης άδειας οδήγησης δικαιολογείται σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης από το άρθρο 7, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 2006/126 μόνο δυνατότητα και όχι υποχρέωση ελέγχου εκ μέρους των κρατών μελών, τότε η ανανέωση άδειας οδήγησης για τις εν λόγω κατηγορίες σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 2006/126 διαφέρει ουσιωδώς από την έκδοση άδειας οδήγησης βάσει των αναφερομένων στο άρθρο 7, παράγραφος 1, σημείο α', της εν λόγω οδηγίας, απαιτήσεων. Κατά την εν λόγω διάταξη, άδεια οδήγησης χορηγείται μόνο σε όσους υποψηφίους έχουν επιτύχει σε δοκιμασία ελέγχου των ικανοτήτων και της συμπεριφοράς και σε δοκιμασία ελέγχου των γνώσεων και πληρούν τις απαιτήσεις υγείας σύμφωνα με τις διατάξεις των Παραρτημάτων II και III.
- 18 Κατά την κρίση του αιτούντος δικαστηρίου, πολλά στοιχεία συνηγορούν υπέρ της απόψεως ότι κατά την ανανέωση άδειας οδήγησης για τις αναφερόμενες στο άρθρο 7, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 2006/126 κατηγορίες η οποία λαμβάνει χώρα ατόπου είχε απαγορευτεί στον κάτοχο στο κράτος μέλος της διαμονής του να κάνει χρήση της εν λόγω άδειας οδήγησης στο έδαφός του λόγω της εκεί διαπιστωθείσας ελλείψεως της ικανότητας οδήγησης δεν υφίσταται υποχρέωση του κράτους μέλους για την αναγνώριση χωρίς καμία διατύπωση, όπως αυτή που υφίσταται κατά την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης ως προς την έκδοση άδειας οδήγησης κατόπιν ελέγχου των εναρμονισμένων ελάχιστων απαιτήσεων σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/126.
- 19 Το αιτούν δικαστήριο παραπέμπει σχετικά στη νομολογία του Δικαστηρίου, σύμφωνα με την οποία άδεια οδήγησης που χορηγείται υπό τον όρο της τηρήσεως της προϋποθέσεως του τόπου διαμονής, αφού λήξει η προσωρινή απαγόρευση που έχει επιβληθεί στην ημεδαπή, πρέπει να αναγνωρίζεται χωρίς καμία διατύπωση. Ακόμη και αν ένα κράτος μέλος εξαρτήσει την επαναχορήγηση άδειας οδήγησης σύμφωνα με τις εθνικές του διατάξεις από την τήρηση αυστηρότερων προϋποθέσεων, οφείλει να αναγνωρίσει τη χορηγηθείσα από άλλο κράτος μέλος μετά τη λήξη της προσωρινής απαγορεύσεως και με τον όρο της τηρήσεως της προϋποθέσεως του τόπου διαμονής ευρωπαϊκή άδεια οδήγησης (πρβλ. μεταξύ άλλων απόφαση της 26ης Ιουνίου 2008, Wiedemann και Funk, C-329/06 και C-343/06, EU:C:2008:366, σκέψη 54). Σε αυτές τις περιπτώσεις, η έλλειψη ικανότητας οδήγησης καλύπτεται μέσω του ελέγχου της ικανότητας που γίνεται στο πλαίσιο μεταγενέστερης εκδόσεως άδειας οδήγησης από άλλο κράτος μέλος (αποφάσεις της 19ης Φεβρουαρίου 2009, Schwarz, C-321/07, EU:C:2009:104, σκέψεις 92 επ., και της 26ης Απριλίου 2012, Hofmann, C-419/10, EU:C:2012:240, σκέψη 51). Παράλληλα, το κράτος μέλος στο οποίο το έδαφος έχει απαγορευτεί στον ενδιαφερόμενο να κάνει χρήση της άδειας οδήγησής του λόγω της ελλείψεως ικανότητας οδήγησης βάσει του άρθρου 11, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 2006/126 δεν έχει τη δυνατότητα να ελέγχει εάν αυτός έχει ανακτήσει την ικανότητά του να οδηγεί και επιτρέπεται ως

εκ τούτου να οδηγεί εκ νέου μηχανοκίνητα οχήματα εκεί (πρβλ. απόφαση της 23ης Απριλίου 2015, Aykul, C-260/13, EU:C:2015:257, σκέψεις 74 επ.).

- 20 Κατά την κρίση του αιτούντος δικαστηρίου, από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι η ύπαρξη υποχρέωσης αναγνώρισεως σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/126, εξαρτάται από το εάν το δίκαιο της Ένωσης επιβάλλει για την έκδοση άδειας οδήγησης στη συγκεκριμένη περίπτωση τον έλεγχο των εναρμονισμένων ελάχιστων απαιτήσεων σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/126. Δεδομένου όμως ότι στην κρινόμενη περίπτωση το αιτούν δικαστήριο κρίνει ότι πρόκειται για ανανέωση της ισπανικής άδειας οδήγησης του προσφεύγοντος και όχι για έκδοση άδειας οδήγησης, στο πλαίσιο της οποίας το κράτος μέλος που την εκδίδει υποχρεούται σε ευρύ έλεγχο της ικανότητας, σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/126, εξακολουθεί να υφίσταται εντός του αναγνωρισμένου από το Δικαστήριο δικαιώματος του κράτους μέλους, στο έδαφος του οποίου έχει απαγορευτεί στον ενδιαφερόμενο να κάνει χρήση της άδειας οδήγησής του λόγω της ελλείψεως ικανότητας οδήγησης βάσει του άρθρου 11, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 2006/126, η δυνατότητα ελέγχου του αν ο ενδιαφερόμενος έχει ανακτήσει την ικανότητά του να οδηγεί (πρβλ. απόφαση της 23ης Απριλίου 2015, Aykul, C-260/13, EU:C:2015:257, σκέψεις 74 επ.).
- 21 Δεν επηρεάζει το αποτέλεσμα αυτό το γεγονός ότι το ισπανικό δίκαιο για τις άδειες οδήγησης προβλέπει ιατρικό έλεγχο κατά την ανανέωση άδειας οδήγησης για τις κατηγορίες Α και Β και, συνεπώς, εντός του πεδίου εφαρμογής του άρθρου 7, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 2006/126. Κατά την κρίση του αιτούντος δικαστηρίου, το ότι από τη μεμονωμένη από κράτος μέλος θέσπιση τέτοιων διατάξεων ως προς τις απαιτήσεις εξ απόψεως υγείας στις περιπτώσεις ανανεώσεως άδειας οδήγησης δεν συνάγεται υποχρέωση αναγνώρισεως σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/126/EK προκύπτει ήδη εκ του ότι σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου η επιβαλλόμενη στην εν λόγω διάταξη αμοιβαία αναγνώριση των αδειών οδήγησης χωρίς καμία διατύπωση βασίζεται στο ότι το δίκαιο της Ένωσης επιβάλλει να τίθενται εναρμονισμένες και, κατά συνέπεια, δεσμευτικές για όλα τα κράτη μέλη ελάχιστες απαιτήσεις ως προς την ικανότητα οδήγησης, μεταξύ άλλων ως προς τα ζητήματα υγείας, τις οποίες πρέπει να πληροί ο υποψήφιος και την τήρηση των οποίων πρέπει να ελέγχει το κράτος μέλος της συνήθους διαμονής κατά την έκδοση άδειας οδήγησης. Αυτό όμως δεν ισχύει σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 2006/126 κατά την ανανέωση των αδειών οδήγησης για τις εκεί αναφερόμενες κατηγορίες.
- 22 Το ανωτέρω παρατεθέν ερώτημα υποβάλλεται στο Δικαστήριο για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως προκειμένου να διευκρινιστεί εάν η κρίση του αιτούντος δικαστηρίου είναι ορθή.